

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA 2020. JÚLIUS

*„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által,
és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez.
Nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” Ef. 2,8-9*

A TARTALOMBÓL:

INTERJÚ Halász Renátával és Sámuellel

TORONTÁLVÁSÁRHELY
Néma fõhajtással és imával

Túrmezei Erzsébet: Amikor nincs tovább

Egy darabig elvisz a láb is ...
de gyilkos ingoványhoz ér ...
félelmetes szakadékhoz ér ...
zúgó folyam partjához ér ...
és akkor nincs tovább.

Egy darabig elvisz a szív is ...
utat lel ingoványon át
lélekvesztőt a folyamon ...
aztán elér oda, ahol
a szívnek sincs tovább.

És ha már a szív sem lel utat
át gyilkos ingoványokon,
folyamon, sellőn, tengeren:
a hiten, a hiten a sor,
és mégis van tovább.

A hit elvisz... elvisz a célig.
Mégfáradottnak szárnyat ad.
És vészen át és poklon át
oda, az Istenig ragad.
És akkor nincs tovább.

Nincs tovább, mert vége az útnak,
és nincs tovább a küszködés,
és nincs tovább a fájdalom.
Csak az élet, csak az öröm,
a béke van tovább.

17. Zsoltár

1Dávid imádsága. URam, hallgasd meg igaz ügyemet, figyelj esedezéseimre! Ügyelj imádságomra, mert ajkam nem csalárd. 2Tőled jön felmentő ítéletem, hiszen látja szemed az igazságot. 3Megvizsgáltad szívemet, meglátogattál éjjel. Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon. 4Bármit tettek az emberek, én a te beszédedre figyelve őrizkedtem az erőszakosok útjától. 5Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim. 6Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Istenem. Fordítsd felém füledet, hallgasd meg beszédemet! 7Tégy csodát híveddel, mert te megszabadítod azokat, akik jobboldhoz menekülnek támadóik elől. 8Őrizz engem, mint

szemed fényét, rejts el szárnyaid árnyékába 9a bűnösök elől, akik erőszakoskodnak velem, halálos ellenségeim elől, akik körülfgognak. 10Konok szívük elzárkózik, szájuk gőgösen beszél. 11Lépten-nyomon körülvesznek, arra igyekeznek, hogy földre terítsenek. 12Olyanok, mint a zsákmányra vágyó oroszlán és a rejtékében lapuló oroszlánkölyök. 13Lépj elő, URam! Szállj szembe vele, és terítsd le! Ments meg engem kardoddal a bűnösöktől! 14Ments meg kezedd az emberektől, a világ embereitől, URam, akik kiveszik részüket az életből! Töltsd meg hasukat azzal, amit nekik tartogatsz, lakjanak jól vele a fiaik is, és ami megmarad, hagyják gyermekeikre! 15Én pedig meglátom orcádat, mint igaz ember, öröm tölt el, ha meglátlak, amikor fölébred.

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
A változás ideje	4
HÁZI ÁHITAT.....	5
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	14
Torontálvásárhely.....	14
Szabadka.....	15
Bácsfeketehegy.....	16
INTERJÚ - Halász Renáta és Sámuel	18

CIP - Каталогизacija y публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Első vagy utolsó?

Csányi Erzsébet,
lelkipásztor

Máté evangéliumát olvassuk már május óta, mely számunkra csodálatosan mutatja be Jézus életét, s naponta táplálja a mi lelkünket biztató, bátorító üzeneteivel.

Máté evangéliuma elejétől a végéig arról szól, hogy Jézus király. Mégpedig Ő a megígért Messiás-király. A názáreti Jézusban teljesedtek be a Messiásra vonatkozó ószövetségi ígérek. Ezért idéz egész sor ígéretet az Ószövetségből. Ezért ismétlődik ebben az evangéliumban olyan gyakran: *“hogyan beteljesedjék az Írás”*. Nagyon gyakran ismétlődik az is: *“Mert meg van írva...”* és akkor jön egy ószövetségi idézet, és az ember ámul, hogy ez betű szerint beteljesedett.

Az evangélium, a jó hír, hogy *“Úgy szerette Isten e világot, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János 3,16)*. Jézus értünk jött a földre, hogy megmentsen, hogy Megváltónkká, Szabadítónkká legyen, s általa elnyerjük a bűnbocsánatot és az örök életet.

Amint írtam a júliusi áhitatot különösen megragadott, hogy több történetben is előkerült a sorrend, az első helyért folyó „harc” és az utolsó hely különös „megvilágítása.”

Péter megkérdezte Jézustól, hogy mi lesz a „jutalmuk”, mivel mindent elhagyva követték Őt. Jézus elmondta jutalmukat, de utána ezzel zárta: *„de sok elsőből lesz utolsó, és sok utolsóból első.”*

A szőlőmunkások példázatát is ezzel zárta: *„így lesznek az utolsókból első, és az elsőkből utolsó.”*

Amikor a Zebedeus fiak számára anyjuk „elsőbbséget” kért, így is mondhatnánk, hogy protekciót, hogy ők ketten üljenek majd Jézus közvetlen közelében a mennyországban, Jézus ekkor arra hívta fel figyelmüket, hogy *„aki nagyra akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, és aki első akar lenni, az legyen a rabszolgátok. Mint ahogy az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.”*

Elgondolkodtatott, hogy hányszor vívódunk mi is ezzel a kérdéssel. Testvérek között folyik a harc, hogy a szülők melyiküket szeretik jobban... Később az iskolában igyekeznek a középpontba kerülni, hogy felfigyeljenek rájuk – akár a tanító néniknél, akár baráti körökben. A rivalizálás felnőttkorban is kísért.

Meg kell tanulnia mindenkinek az élet leckéjét, hogy mennyire nem mindegy, hogy mikor – mi van az első helyen az életünkben. Fontos előre tekinteni a célra, fontos a győzelem, de nem mindegy, hogy hogyan, nem mindegy, hogy milyen áron. Fontos, hogy meglássam magam mellett a másik embert – s „testvérévé” legyek.

Eszembe jutottak a vadludak, akik sok mindenre megtaníthatnak. Ha figyeljük amint repülnek, láthatjuk, hogy „V” alakban repülnek legtöbbször. Aki elől van, annak a legnehezebb. Az mutatja az irányt, annak kell a legtöbb légáramlást „legyőznie.” A többi már egy picit meghúzódhat és könnyebben boldogul. S aki kifáradt - azt a végére engedik, hogy erőt gyűjtsön, megpihenjen.

A sportolók is sok mindenre megtaníthatnak. Mennyi áldozat, lemondás, kitartás szükséges ahhoz, hogy egy-egy versenyen jól szerepeljenek, hogy bejussanak a célba, hogy győzzenek. S mennyire fontos itt is, hogy becsülettel álljanak helyt.

Néhány évvel ezelőtt, amikor egy nyári táborra készültünk, hollandiai testvéreink egy rövid kis videó filmet mutattak be nekünk, mely nagyon megérintett mindannyiunkat. Egy híres futónak, - egy több körös futóversenyen, az utolsó körben – inszalagszakadása lett... alig tudott járni... Sírva próbálta legyőzni a fájdalmat, s próbálta nem feladni... be akart érni a célba. S egyszercsak a nézőközönség közül egy ember odament mellé, s engedte, hogy rátámaszkodjon és együtt sétáltak be a célba. Az illető édesapja volt az, aki odament hozzá. Ez alkalommal a fia utolsónak ért be a célba, de mindenki állva tapsolta, ünnepelték őket, mert példaértékű szeretetről tettek bizonyosságot.

Krisztus is ezt a példát, ezt az öszinte, segítőkész, áldozatra kész szeretet tanította akkori tanítványainak – s ezt tanítja a mindenkori tanítványoknak is! Élete is ezt példázta!

Van egy szép ifjúsági ének, amely így szól fohászként:
 „Légy te az első nékem, irányítsd életem!
 Lelkeddel töltsd be szívem, újítsd meg teljesen!
 Többé nem kell félnem, ha nem maradsz énbennem, az életem üres!
 Istenem, úgy kérek, légy az éltem fénye,
 irányítsd a léptem és töltsd be szívemet!”

Legyen szívünk fohásza, hogy Ő legyen számunkra az első, töltsse be szíveinket igaz szeretettel, mert akkor mindegy lesz, hogy első, vagy utolsó helyen állok valahol – a lényeg, hogy ott legyek, ahol Ő látni szeretne. Azt tegyem, ami a feladatom. A helyemen legyek és mindvégig harcoljam meg a hitnek szép harcát, hiszen akik mindvégig kitart, az elnyeri az örök élet koronáját!

A változás ideje

Kiss Nándor
 lelkipásztor

„hanem - mivel ő, a Szent hívott el titeket - magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy, amint meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”” (1 Pt 1:15-16)

Sokszor hallhattuk már, hogy az emberi élet olyan, mint egy út. Eleve nem jó irányba vezet, mert az engedetlenség eredendő bűne által további engedetlenségünkből újabb bűnöket követünk el és mind távolabb kerülünk célunktól – az Istennel való társaságtól, közösségtől.

Az életvitelünk, vagy ahogy az igeversben van írva – a magatartásunk, nem felel meg Isten akaratának. Nem, hogy nem találja kedvét abban, de nem valósulhat meg a vele való közösségünk sem. Ennek Isten nem örül, nem is hagyja ez hidegen. Bánkodik emiatt és mindent kész megtenni, hogy – megtérjünk – megváltozzon gondolkodásunk. Még egyszerűen Fiát is elküldte hozzánk, aki önmagát adta értünk, azért, hogy megnyíljon szívünk, értelmünk a szentségünk szükségének elfogadására.

Mi az, hogy szent? Odaszentelt valaminek, ami ezentúl élete központja, „szemefénye”, minden tettének és tervének meghatározó mércéje. Az Istennek odaszentelt élet is így értendő, azzal, hogy magával hordja a makulátlanság, szeplőtlenség – a tökéletes tisztaság – jellegét. Vagyis az ember Istennek való odaszenteltsége, szent élete teljes elméből, szívből és lélekből történik. Maradéktalanul őszinte. Ahogy Isten is maradéktalanul kész volt mindent megtenni üdvösségünkért. Ezért teszi meg azt is, hogy felhív életünk megváltoztatására is. És nem azért kell szentnek lenni, mert ez volna a cél. Nem, ez egy állapot, amit segítsége nélkül nem érhetnénk el. Ez az állapot szükséges ahhoz, hogy végül üdvözljünk, azaz Isten közösségébe kerüljünk – meghívása szerint. És Isten meg is tanít Szentlelke által, hogy miből áll a szentség. Nem hagy minket tanácstalannak ebben sem. Vagyis nem lehetetlen helyzet ez számunkra. Ámen.

Imádság: Urunk, meghívtál minket szent közösségedbe. Hálásak vagyunk ezért, amit úgy tudunk a legjobban kifejezni, hogy megváltoztatjuk életünket, magatartásunkat a te kedved és akaratod szerint. Ebben légy a segítségünkre tanításoddal, biztatásoddal és türelmeddel. Ámen

Idézet: „Akik nyilvánvaló feslett életet éltek és uralkodó nagy bűnökben heverték, azok észre vehették magukban a megszenteltetésnek kezdetét, a mely akkor lett, midőn a feslett, rút élet iránt unalom és gyűlölség származott bennük.” (Szikszay György)

Írta: Csányi Erzsébet, lelkipásztor

HÁZI ÁHÍTAT

2020. Július

Jelmagyarázat: R-reggel; E-este;
É-ének; H.K-Heidelbergi Káté

- 1 SZERDA• TIHAMÉR, ANNAMÁRIA** *„De hogy ne botránkoztassuk meg őket...” (Máté 17,27)*
Kapernaumban Pétertől megkérdezték a templomadót szedők, hogy Jézus fizeti-e a templomadót. Körültekintő a közeledésük, mert papok és rabbik is olykor igényelték a fölmentést e kötelezettség alól. Ugy gondolták, hogy esetleg Jézus is igénybe veszi magának a fölmentés lehetőségét. Péter azonban, mint aki előzetes tapasztalatokból már tudja a választ, így felel: de igen. Amikor bemegy Jézushoz a házba, beszélgetni kezdenek, s Jézus megkérdezi Pétertől, hogy vajon a királyok és fejedelmek megadóztatják-e saját fiait is? A válasz erre az, hogy csak az idegenek fizetnek, a fiak nem. „A fiak tehát szabadok” – mondja Jézus. Mégis a botránkozás elkerülése végett Pétert elküldi a Galileai-tengerhez, hogy vesse ki a horgot. S a kifogott hal szájában lesz egy pénzérme és fizesse ki belőle az adójukat. Jézus nem akarta megbotránkoztatni itt ezen a kérdésen az embereket, ezért inkább befizette a templomadót. Nekünk is fontos látnunk, hogy melyek azok a kérdések, ahol nem köthetünk kompromisszumot, ahol ragaszkodnunk kell hitvallásunkhoz. De látnunk kell azt is, hogy hol érdemes inkább engedni véleményünkől és akár áldozatot is hozni ennek érdekében. Isteni bölcsességre van ehhez szükségünk!
R: 2 Móz 5 E: Máté 17,22-27 É: 32 H.K.: 1
- 2 CSÜTÖRTÖK• OTTÓ, OTTOKÁR** *„Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában.” (Máté 18,4)*
A tanítványokat többször is foglalkoztatta a kérdés: ki a legnagyobb közülük? Azt gondoljuk, hogy mivelünk ez nem fordulna elő. Pedig, ha őszinték vagyunk, bizony be kell vallani, hogy bennünket is gyakran kísért ez a gondolat, s tetten érhetjük hatalmi harcainkat a családban, a munkahelyen, sőt, sajnos gyakran még a gyülekezetben is. Jézus itt is meglepő választ adott a tanítványok kérdésére. Egy kisgyermeket állított eléjük példaként. Vajon miért? Mit tanulhatunk egy kisgyermektől? A legfontosabbat: az alázatot. Egy gyermek még függ a szüleitől, nélkülük elveszne. Felnőttként gyakran gondoljuk, hogy mi már nem szorulunk segítségre – önállóak vagyunk. Pedig ugyanúgy Istentől függ az életünk! Ne bízzuk el magunkat! Mindannyian alázattal álljunk meg naponta a kegyelem trónusa előtt!
R: 2 Móz 6,1-13 E: Máté 18,1-10 É:197 H.K.: 4
- 3 PÉNTEK• KORNÉL, SOMA** *„Ugyanígy a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy elveszen egy is e kicsinyek közül.” (Máté 18,14)*
Az eltévedt juh képe a mi életünk szükségéivel hasonlítható össze. Milyen sors vár egy juhra pásztora nélkül? Tud magára vigyázni, vagy tud magáról gondoskodni? Nem tud. Szüksége van a gondoskodó jó pásztorra. A bárány nem önálló életre teremtett lény. Hasonlóképpen nekünk is szükségünk van a jó Pásztorra, hogy terelgessen, őrizzen és megvédjen. Nélküle mi is kallódó, veszedelmeknek kitett, pusztulásra ítélt teremtmények vagyunk. S mégis hányszor megpróbálunk nélküle boldogulni! A juhát kereső pásztornak képében az Isten megváltó szeretete van kiábrázolva. Isten nem nézi közönyösen az „eltévelyedett” embernek vesztébe rohanó önállósodását! „Nem akarja, hogy elveszen egy is!” Jézus élete és halála azt jelenti, hogy utánunk jött, hogy „megkeressen”. S milyen türelmes szeretettel keres bennünket egyen-egyenként, amíg meg nem talál. Nagyon beszédes a juhát örvendezve hazavivő pásztor képe is. A megtalált juh is boldog lehet, hogy pásztora karjaiban újra biztonságban érezheti magát. Minden megtalált, megmentett lélek felett öröm van a mennyben is. „Az én

juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem!” Így legyen!

R: 2 Móz 6,14-30 E: Máté 18,11-14 É:23 H.K.: 129

4
SZOMBAT•
ULRIK,
BABETT

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20)

Ennek az igének a biztatását, bátorítását, erejét úgy gondolom, hogy most az elmúlt időszakban nagyon sokan megtapasztalhattuk. Ahogy bezáródott „a templom ajtaja” a koronavírus-járvány miatt, úgy sok-sok kis családi hajlék „templommá” lett. Elcsendesedve ilyen módon figyeltünk az Úr szavára és tárhattuk fel szíveink kívánságait. Még ha csak „ketten vagy hárman” is voltunk együtt, de Ő mindig közöttünk volt! Ennek az igének a biztatása szíveinkhez beszél. Titokzatos közösséget vállal Jézus az Ő tanítványaival: láthatatlanul mindig közöttük lesz, amikor úgy gyűlnek egybe, mint az Ő tanítványai! Tudja, hogy szükségünk van az Ő jelenlétére, mert nélküle árvák, erőtlenekek, reményvesztettek, széthúzóak vagyunk... Az Ő bűnbocsátó kegyelme csodája által megtapasztalhatjuk újra és újra a szeretetközösséget. A „kettes” szám – alaplétszám, s mivel Krisztus azt ígéri, hogy Ő velünk van, így soha sincs senki sem egyedül!

R: 2 Móz 7,1-25 E: Máté 18,15-20 É: 355 H.K.:119

5
VASÁRNAP•
EMESE,
SAROLTA,
LIZA

„Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: „Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki? Még hétszer is?” (Máté 18,21)

Hányszor kell megbocsátani? – ezt csak addig kérdezi az ember, amíg nem szívesen bocsát meg az ellene vétkezőnek. S aki zsugori a megbocsátás tekintetében, aki nem szívesen bocsát meg másoknak, az pedig onnan ered, hogy az ember elfelejti, hogy ő maga is Isten megbocsátó kegyelméből él. A példázat megdöbbenő történetet tár elénk, mely jól szemlélteti gyarló emberi voltunkat. A „király” egyértelműen Jézus Krisztus. Teljesen eladósodtam nála. Ő azonban irgalomra indult irántam. Elengedte minden adósságomat! Drága vére a pecsét az adóslevélen. Bűneimet felvitte a keresztfára. Kifizette minden tartozásomat. Hálából nekem is ezt kellene tennem. Hasonlóképpen megbocsátani másoknak. Mily fájdalmas volt a királynak, amikor hallotta, hogy a kegyelmet nyert szolga nem ezt tette. „Gonosz szolga, nem kellett volna neked is megkönyörölnöd szolgatársadon?” Isten legyen irgalmas hozzánk és töltse meg szíveinket megbocsátó szeretetével!

R: 2 Móz 7,26-8,28 E: Máté 18,21-35 É:399 H.K.: 126

6
HÉTFŐ•
CSABA

„Nagy sokaság követte, és ott meggyógyította őket. Ekkor farizeusok mentek oda hozzá, hogy kísértsék, és megkérdezték tőle: „Szabad-e az embernek bármilyen okból elbocsátania a feleségét?”” (Máté 19,2-3)

Jézust nagy sokaság követte, Ő pedig meggyógyította őket. A farizeusok itt is a nyomában voltak, s nem hagytak fel kísértő szándékkal. Ezért tették fel neki a kérdést, hogy szabad-e bármilyen okból az embernek elbocsátania feleségét. Jézus válaszolt, mondván, hogy amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza. S hogy milyen jól ismerik a írásokat, az is bizonyítja, hogy újabb mózesi törvénnyel hozakodnak elő, mely a válásról rendelkezik, hogy a férj adjon az elbocsátott asszonynak válólevelet. Jézus azonban máris válaszolt rá, mondván, hogy Mózes (nem azt mondja, hogy Isten!) „szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsátások feleségeket, de ez kezdettől fogva nem így volt.” A teremtés eredeti rendje más volt. Isten a házasságot nem átmeneti kapcsolatnak, hanem férfi és nő életre szóló frigyének szánta. Az Isten szerint való házasság minden nappal erősebb kötelékké válik. S ha a házasság nem ilyen, hanem a benne élők számtalan gyötrődésének okozója, aminek csak elválással tudnak véget vetni, ez is csak olyan betegsége a „nagy sokaságnak”, amit Jézus gyógyíthat meg.

R: 2 Móz 9 E: Máté 19,1-12 É:271 H.K.: 9

7
KEDD•
APOLLÓNIA,
APOLKA

„Akkor kisgyermeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét és imádkozzék értük.” (Máté 19,13)

Nem véletlenül követi a házasságról szóló tanítást a kisgyermekről szóló rövid történet. Természetes, hogy a házastársak előbb-utóbb szülőkké válhatnak, mert gyermekük születik. Minden bizonnyal a történetben szereplő kisgyermeket szüleik vitték oda Jézushoz. Minden szülő igyekszik a legjobb körülményeket megteremteni gyermekeinek. Igyekszik mindent megadni neki, megtenni érte. A kérdés csak az, hogy a legfontosabbról is igyekszik-e gondoskodni. Legyen fontos a számunkra gyermekeinkkel Jézus Krisztust megismertetni. Sok az akadály, a próbatétel, mint ahogy itt is „akadályozták” volna őket, arra gondolván, hogy Jézust „ne zavarják...”. De Jézus rájuk szólt, sőt példaként állította eléjük a kisgyermeket. A gyermekek fogékonyak, őszinték és nagyon fontos, hogy biztos alapra építsék életüket.

R: 2 Móz 10 E: Máté 19,13-15 É: 105 H.K.: 21

8
SZERDA•
TERÉZ,
ELLÁK,
EDGÁR

„Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: „Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” (Máté 19,16)

A gazdag ifjú Mesternek szólítja Jézust, ami azt jelenti, hogy feltekint rá, s tudja, hogy olyan tanító, aki bölcsen tanít. Ő saját magáról jó véleménnyel van, hiszen számtalan parancsot betartott, jól ismeri a törvényeket. De, hogy még mennyire „emberi” a gondolkodása, az a kérdésből is kicseng: mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? Ha én jót teszek, akkor elnyerhetem az örök életet? Milyen téves gondolkodás... „Do ut des” elv – „adok, hogy adj.” – téves felfogása. A magunk jóindulatába vetett bizalom nem vezet el az örök élet jutalmához – mintha járna az nekünk. Azt „elnyerni lehet” – szó szerint, méghozzá kegyelemből! Törekednünk kell Isten törvényének betartására, de sajnós oly gyarlók és esendők vagyunk, hogy gyakran hibázunk... ezért van szükségünk szinte bűnbánatra és Isten megbocsátó kegyelmére, könyörületére. Jézus látta ennek az ifjúnak is a „gyenge pontját”, s rámutatva hívta a tanítványi közösségbe, „gyere és kövess engem.” Az ifjú számára a földi javak azonban értékesebbnek bizonyultak. Bennünk mi az, ami akadályozza, hogy Istent teljes szívünkkel, teljes elménkkel, s minden erőnkkel szeressük?

R: 2 Móz 11 E: Máté 19,16-26 É: 42 H.K.: 58

9
CSÜTÖRTÖK•
LUKRÉCIA,
MARINA

„Ekkor megszólalt Péter, és ezt kérdezte: „Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, mi lesz hát a jutalmunk?”” (Máté 19,27)

Mi lesz hát a jutalmunk? Sokszor halljuk vagy tesszük fel ezt a kérdést. A gyermek – aki jól felel, ügyesen megír egy dolgozatot – s nemcsak ötöst kap, hanem csillagos ötöst – megkérdezi otthon – mi lesz ezért a jutalmam? Munkahelyén, ha valaki nagyon jól teljesít – fizetésemelést kap, s ha ezt több alkalommal teljesíti, jó lenne „jutalmul” valamilyen előléptetés is... Emlékszem egy tanmesére még általános iskolás koromból, ahol egy édesanyának segít a fia és egyik reggel megtalálja a reggeli tányérja mellett a „benyújtott számlát” (felsorolva tételesen). Az édesanya nem szólt semmit – kifizette fiának a segítsége árát. Másnap a fia talált egy számlát a tányérja mellett: tételesen felsorolva: tiszta ruha, meleg étel stb. összesen 0 dinár. A fiú belepirosodott és elszégyellte magát. A diakonisszák jelmondata: jutalmam, hogy tehetem. A szeretettel végzett szolgálat örömmel tölti el az embert, hogy hasznossá lehet mások számára, segíthet másokon. A mennyei Atya jól látja életünket, szolgálatainkat – s aki hűséggel harcol mindvégig – biztos lehet, hogy jutalmul kegyelemből elnyeri az örök életet odaát.

R: 2 Móz 12,1-20 E: Máté 19,27-30 É: 490 H.K.: 60

10
PÉNTEK•
AMÁLIA,
ALMA

„Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe.” (Máté 20,1)

A mai példázat Istent ahhoz a gazdához hasonlítja, aki munkásokat fogad a szőlőjébe. Egy szőlőskertben mindig akad tennivaló. Valaki egyszer azt mondta, hogy a szőlő szereti a „budár árnyékát” – vagyis, ha a gazdája többször hajol fölé – s figyelemmel

kíséri folyamatosan. A mennyek országát azért említi meg, mert a lelki életet a földihez hasonlítja. Az Úr szolgálatában is nagyon sok a tennivaló. ahogy egyik énekünk oly szépen fogalmazza „a munka sok, a munkás oly kevés!”. Isten ezért folyamatosan hívogat, megszólít, hogy álljunk be a szolgálatába. Mindenkinek ad az Úr valamilyen adottságot, amivel az Ő dicsőségére és egymás javára is szolgálhatunk. Vágyakozó szívvel keressem, hogy mit akar rám bízni. Bármikor lehet az Úr szolgálatába szegődni, ahogy a történetben is több időpontban kezdték el a munkát. Van, aki már gyermekkorában, van aki felnőtt korban és van aki csak idős korban hallja meg Isten megszólító szavát. De a lényeg az, hogy meghalljam, amíg tart a kegyelmi idő. Isten szolgálatának megvan a jutalma! Méghozzá nem emberi számítás szerint, hanem a gazda jósága szerint.

R: 2 Móz 12,21-51 E: Máté 20,1-16 É: 392 H.K.: 111

11
SZOMBAT•
LILI,
NÓRA

„Amikor Jézus Jeruzsálembé készült felmenni, maga mellé vette külön a tizenkét tanítványt, és útközben ezt mondta nekik...” (Máté 20,17)

Jézus immáron harmadszor jelenti be közelgő szenvedését és halálát. Itt már eldöntött dologról van szó. Már nemcsak elindult, hanem közeledik is a kereszt felé. Jeruzsálembé mindig „felmentek”, nemcsak Izráelből, de az egész világról is. Jézus számára azonban ez a felmenetel gyötrelmes alászállás lesz a megaláztatásokba és a kínokba, s csak a végén lesz feltámadás. Felkészítette tanítványait, hogy lássanak majd túl a kereszten. Emlékezzenek reá, hogy legyőzi a halált is, mint utolsó ellenséget. S ezt egyenlőre csak külön a 12 tanítványnak mondja el. A nagy nyilvánossággal nem osztotta meg. A legközelebbiekkkel osztja meg e „titkot”. „Harmadnap feltámad.” Ez az ígélet sohasem maradt el, valahányszor beszélt a haláláról tanítványai előtt. Az Ő számára a halál látszólagos leverettetés volt, de csupán átmenet a győzelem felé. Életünk megpróbáltatott, kilátástalan élethelyzeteiben emlékezzünk Krisztus győzelmére, hisz benne bízva mi is győzhetünk!

R: 2 Móz 13 E: Máté 20,17-19 É: 246 H.K.: 37

12
VASÁRNAP•
IZABELLA,
DALMA

„Akkor odament hozzá a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, leborult előtte, és kérni akart tőle valamit. Jézus megkérdezte tőle: Mit akarsz? Ő így felelt: „Mondd, hogy az én két fiam közül az egyik jobb kezed, a másik bal kezed felől üljön a te országodban.”” (Máté 20,20-21)

Nem közönséges nagyravágyás vezette a két tanítvány édesanyját. Ne azonnal az ítékezés szólaljon meg belőlünk. Ő ugyanis a legjobbat akarta kérni a legjobbtól szeretett fiai számára. Nem rossz szülői vágy az, ha valaki gyermekeit Jézus oldalán akarja látni fontos szerepet betöltve. De mégis téves volt az édesanya óhajta, mert csak a célra gondolt, amelynek fényében ott akarta látni fiait, de nem gondolt az útra, amely oda vezet. Hitt Jézus győzelmében és kívánta, hogy annak örömben nagy része legyen fiainak. Elfelejtette azonban, hogy milyen nagy ára lesz ennek a győzelemnek. A tanítványok legbelső köréhez tartozó két tanítvány: Jakab és János sem értette még, hogy a felmagasztaláshoz megaláztatáson át vezet az út. Nem a mi dolgunk, hogy válogassunk akár a ránk váró felmagasztalás nagyságában, akár a megaláztatás mértékében. Efelől Isten dönt. Benne bízva kell elfogadnunk, amit Ő szán nekünk. Jézus mellett a legszerényebb hely is kitüntető ajándék!

R: 2 Móz 14 E: Máté 20,20-28 É: 349 H.K.: 61

13
HÉTFŐ•
JENŐ

„És íme, két vak ült az út mellett, és amikor hallották, hogy Jézus arra megy, felkiáltottak: „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!”” (Máté 20,29-30)

A két útszéli vak mindannyiunkat képvisel. Amíg Jézus el nem érkezik hozzánk, sötétségben ülve csak sejtjük, milyen is az igazi élet. „Alamizsnákból” tengődünk. Szegényesen kuporgatjuk az örömeiket, mely csak ideig-óráig való és nem ad igaz boldogságot. De amikor meghalljuk, hogy van, aki el nem múló örömet, igaz boldogságot adhat és véget tud vetni az „nyomorúságos tengődésünknek”, akkor kiálthatunk hozzá, hogy tegyen csodát velünk is. Lássunk! Lássuk meg az igaz

értékeket! A Jézust követő sokaság is sokaknak a magatartását ábrázolja. Sokan érzéketlenül mennek el mások nyomorúsága mellett. S ahelyett, hogy segítségükre lennének, inkább elhallgattatnánk kiáltásukat! Jézusban azonban adatott mindenkor a kegyelem! Ő soha nem megy el érzéketlenül a bajba jutott mellett. Kiáltás hát hozzá, ha nehézség vesz körül, ha gyengének érzed magad, s megtapasztalod az ő szeretetéből fakadó segítségét!

R: 2 Móz 15 E: Máté 20,29-34 É: 25 H.K.: 81

14
KEDD-
ÖRS,
STELLA

„Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Mondjátok meg Sion leányának: íme, királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján.”” (Máté 21,4-5)

Jézus Krisztus virágvasárnapi bevonulásával isteni ígérek váltak valóra. Beteljesedett a prófécia. Jézus – közvetlenül keresztre feszítése előtt - bizonyosságát adta, hogy Ő mégis Isten Felkentje, a várva-várt Király. Ezért rendezte meg Jeruzsálembé való bevonulását jelképes diadalmenet formájában. Nem harci paripán ülve, hanem csupán egy számarcsikó hátán. Nem fegyveres csapatok kísérték diadalmenetben, hanem csak híveinek kicsiny serege, de mégis Fejedelemnek mutatta meg magát! Királyként ünnepelték. Jeruzsálemet váratlanul érte Jézus érkezése. Sokan nem ismerték, ki Ő. Nekik készségesen megmondták, hogy Ő Jézus, a galileai Názáretből való próféta. Jeruzsálem felbolydulása hasonlítható a földrengéshez. Vehetjük ezt most jó értelemben, amikor megkérdezzük magunktól: megrendül-e a szívünk, amikor Jézus szelíd királyként érkezik hozzánk, hogy életünk Ura Ő legyen.

R: 2 Móz 16 E: Máté 21,1-11 É: 289 H.K.: 66

15
SZERDA-
HENRIK,
ROLAND

„Amikor bement Jézus a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak s vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit pedig felborította, és ezt mondta nekik: „meg van írva: az én házamat imádság házának nevezik, ti pedig rablók barlangjává teszitek.” (Máté 21,12-13)

Amit a templom megtisztításának nevezünk, az az egyik külső udvar – a pogányok udvarának a megtisztítása, és mégis érzékeny ponton érintette az illetékeseket, mert itt váltották be a világ más részeiről hozott pénzeket olyan drahmára, amivel a templomadó befizethető volt. Itt árusították a galambokat, amivel a szegény emberek áldozhattak. Nem tudjuk, hogy mennyi hasznot hozott mindez a rendre ügyelőknek. Jézus cselekedetének indítéka nem támadás volt, hanem prófétai tett, egyrészt az ítélet meghirdetéseként, másrészt ily módon tisztít helyet az új népnek. Isten maga nevezi a templomot imádság házának. Ezek pedig szinte „zsibvásárrá” tették. Az ottani zaj bejárta az egész épületet, s az ott folyó üzletelés eltorzította a templom Isten által meghatározott rendeltetését. Közvetlenül ezután betegek mennek hozzá, s Ő meggyógyította őket. Gyógyító csoda történt a templomban. Ma is az Istennel való áldott találkozás színhelye lehet minden templom, ahol gyógyulhat életünk, növekedhetünk a kegyelemben és erősödhet a hitünk, bizodalunk a mi hatalmas Istenünkben.

R: 2 Móz 17 E: Máté 21,12-17 É: 401 H.K.: 127

16
CSÜTÖRTÖK-
VALTER

„Meglátott egy fügefát az út mellett, odament, de semmit sem talált rajta, csak levelet. Ekkor így szólt hozzá: „Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!”” (Máté 21,19-20)

A terméketlen fügefafa elszáradásában Jézus nyilvánvalóan Izrael sorsát akarta példázni. Isten arra választotta ki ezt a népet, hogy benne előkészítse az Ő Fiának országát. De nem talált rajta gyümölcsöt! Krisztus csak visszautasításban részesült nála. Csak napok kérdése volt már, hogy keresztre is feszítsék. S ezért el kellett jönnie az ítéletnek. Terméketlen fáknak mindig ez a sorsa. De ennek kapcsán Jézus olyan igazságot is feltár, amire híveinek emlékezni kell a jövőben. Amint Ő most csodát tett, csodák fogják kísérni tanítványai munkáját is, ha lesz bennük hit. Emberileg lehetetlennek látszó dolgok is megváltozhatnak Isten hatalma által, csak ha hittel kell kérni. Ezért mondja, hogy a „hegyek is eltűnhetnek!” Őszinte szívvel járuljunk

imádságainkban Isten elé és engedjük, hogy véghez vigye bennünk a csodát, és általa gyümölcstermővé legyen az életünk.

R: 2 Móz 18 E: Máté 21,18-22 É: 1 H.K.: 84

17
PÉNTEK•
ENDRE,
ELEK

„Azután bement a templomba, és miközben tanított, a főpapok a nép véneivel együtt odamentek hozzá, és azt kérdezték tőle: „Milyen hatalommal teszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat?”” (Máté 21,23)

A főpapok és a vének kérdése, amellyel Jézus felhatalmazását kéri számon, nagyon érthető. Ő csakugyan úgy beszélt és úgy cselekedett, mint aki egészen egyedülálló tekintéllyel és jogokkal van felruházva. Hívei tudták is: az a titok nyitja, hogy Ő az Isten hatalmának a teljességével jött és ez sugárzik szavaiból és cselekedeteiből. De aki nem ismerte fel benne az Isten Fiát, az csakugyan értetlenül szemléli Őt. Jézus próbára tette a kérdezőket egy viszont-kérdéssel, hogy lássa: őszinte, az igazságot kereső lélek szólalt-e meg bennük? Mert akiben őszinte a vágy az Ő megismerésére, az feleletet kap kérdéseire. De aki csak azért kérdez, hogy fölényeskedjen, annak nem válaszol. Ha vannak kérdéseim, őszinte szívvel kérdezzem azt, bizalommal, s reménységgel várjam, hogy Ő válaszával minden kétséget eloszlasson szívemből!

R: 2 Móz 19 E: Máté 21,23-27 É: 223 H.K.: 45

18
SZOMBAT•
FRIGYES,
KAMILL

„Egy embernek két fia volt, és az elsőhöz fordulva ezt mondta: Fiam, menj, dolgozz ma a szőlőben. Ő így felelt: nem akarok, később azonban meggondolta magát, és elment.” (Máté 21,29-30)

A példázatbeli első fiút nagyon rossz fiúnak mondta volna mindenki. Semmibe vette ugyanis apja parancsát és nyíltan megtagadta az engedelmséget. Sok ilyen „bűnös” volt dolga Jézusnak. Nem ismerték Isten törvényét és távol állt tőlük – s ezt nem is titkolták. Mégis milyen sokan megtértek közülük és hálás tanítványaivá lettek! Isten vár, amíg a „rossz fiak” is meggondolják magukat és engedelmesekké válnak! A másik fiúnak mindenki dicsérte volna a készséges engedelmségét. Hiszen rögtön és tiszteletteljesen megígérte, hogy teljesíti atyja parancsát. Sokan voltak Jézus körül olyanok, akiknek életében látszólag fődolog volt az Isten törvénye. Végül ezeket a „kegyeseket” mégis megelőzték „az Isten országában” a bűnös életűek. Ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó – mondanánk a jól ismert közmondást. Istennek nem a szép szövegek és látszatok kellene. Isten mindig a szívünket vizsgálja!

R: 2 Móz 20 E: Máté 21,28-32 É: 397 H.K.: 94

19
VASÁRNAP•
EMÍLIA,
ESZTELLA

„A fiamat meg fogják becsülni.” (Máté 21,37)

Ebben a példázatban Jézus egy lesújtó, tragikus történetet mondott el. Egy szőlősgazdáról beszélt, aki bérbe adta a földjét, ám a munkások megölték a bérletért küldött szolgálókat. A tulajdonos végül saját fiát küldte el, de őt is meggyilkolták a gonosz szőlőművesek. Egyértelmű a példázat értelme. Isten évszázadokon át prófétákat küldött a zsidók közé, de ezeket a prófétákat nagyon ritkán becsülték meg. Végül a saját fiát küldte el, de mint tudjuk, később Krisztuson is beteljesedett a példázatban szereplő fiú sorsa. Van azonban egy nagy különbség az Atya és a szőlősgazda között. A szőlősgazda nem tudta, hogy a fiával is ilyen kegyetlenül bánnak majd el. Isten viszonyt pontosan tudta, hogy Fiát is meg fogják majd ölni az emberek, akiket annyira szeret. Mégis elküldte Jézust, hogy beteljesedjen a megváltás azok számára, akik elfogadják. Mi hogyan élünk? Megbecsüljük a Fiút? Akié a Fiú – azé az élet. Élünk általa!

R: 2 Móz 21 E: Máté 21,33-46 É: 408 H.K.: 40

20
HÉTFŐ•
ILLÉS

„Hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának.” (Máté 22,2)

Ez a mai igeszakasz Isten országát a királyi menyegzőhöz hasonlítja. Izráelt évszázadokon át hívta Isten, de ők nem törődtek ezzel a hívással, a maguk elfoglaltságaira hivatkoztak. Bántalmazták és megölték Isten szolgálóit, a prófétákat, akik Isten hívását közvetítették. Ezért történt Jeruzsálem lerombolása Kr.u. 70-ben.

„Az ő városaikat felégette.” Az evangélium üzenetét ma is sokan visszautasítják, nem törődnek vele, és minden mást előbbre valónak tartanak. Értékrendjük teljesen „kificamodott”. A pillanatnyi öröm, a csillogás elkápráztatja őket – ami látszik, ami látványos az ragadja meg őket. Isten kegyelme nem emberi mérték szerint válogat. A királyi menyegző mégis „megtelt.” Volt a vendégek közt azonban egy, akin nem volt „menyegzői ruha”. Mi megbecsüljük-e, azt a kiváltságot, hogy Isten kegyelme a miénk is lehet?

R: 2 Móz 22 E: Máté 22,1-14 É: 327 H.K.: 46

21
KEDD•
DÁNIEL,
DANIELLA

**„Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.”
(Máté 22,21)**

Az adópénz tanítása az, hogy a császárt nem lehet figyelmen kívül hagyni, és Istent még annyira sem. A földi hatalmasságok Isten által rendeltettek, és az adó megilleti őket, szükségük van reá a béke, a biztonság fenntartásához és megőrzéséhez. Kötelesek vagyunk tehát az állam felé adót fizetni. Elszámolniuk nekik is kell majd annak idején. Ami azonban Istennek jár, azt néki kell odaadnunk. A földi felsőbbség iránt tartozó adónk csak halvány képe annak, hogy mindenünkkel tartozunk Istennek és csak az Ő uralma alatt élve találunk igaz életet. A tanítványi lét alapelve: adjam meg Istennek, ami az Istené!

R: 2 Móz 23 E: Máté 22,15-22 É: 92 H.K.: 95

22
SZERDA•
MAGDOLNA,
MAGDA

**„Tévelyegtek, mivel nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Isten hatalmát.”
(Máté 22,29)**

Csodálatra méltó, hogy Jézus milyen türelemmel hallgatta végig a szaduceusok kitalált mondanivalóját a feltámadásról, amiben ők nem hittek. Jézus ismerte szívük hamisságát, de nem szólt közbe. Végighallgatta őket és utána ismét oly bölcsen válaszolt nekik, hogy álmétkodtak tanításán. A házassági kapcsolat a legrégebbi családi kötelék, melyet Isten rendelt: „szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt”. Fontos a házasságot értékelni, megbecsülni és méltó helyre tenni. Odaát hasonlók leszünk az angyalokhoz. A szaduceusokra – akik vezető emberek voltak a papságban – Jézus kimondja: „tévelyegtek.” A tévelygés oka az, hogy nem ismerték az írásokat. Milyen rossz az, hogy akinek az írásokat kell tanítania, nem ismeri azokat! De nem ismerték az Isten hatalmát sem! Ez volt tévelygésük másik nagy oka. „Isten az élőknek Istene.” Lesz feltámadás! Mi már tudjuk, hogy Jézus feltámadt, s odafenn van a mennyei honban és kegyelemből egykor mi is ott lehetünk.

R: 2 Móz 24 E: Máté 22,23-33 É: 400 H.K.: 28

23
CSÜTÖRTÖK•
LENKE,
BORISZ

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Máté 22,37-39)

A farizeusok kísértő szándékkal tették fel a kérdést Jézusnak, hogy melyik a nagy parancsolat a törvényben, mi azonban „megszívlelhetjük.” Kell, hogy legyen valami „nagy parancsolat”, amely minden egyéb törvénynek a lényegét magába foglalja. Jézus megmondja a választ: minden benne foglaltatik az Isten szeretetének a parancsában. Isten a teljes életünk szolgálatát kéri, de nem kényszerből, hanem boldog odaadásból – szeretetből. S aki ezt kész szívvel megteszi, az „felebarátai” között mutatja meg a gyakorlatban, hogy mennyire is szereti az ő Urát és Istenét. Aki Őt szereti, az nem lehet szeretetlen testvére a többieknek.

R: 2 Móz 25 E: Máté 22,34-40 É: 355 H.K.:28

24
PÉNTEK•
KINGA,
KINCŐ

„Így szól az Úr az én uramhoz. Ülj az én jobbomra, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet.” (Máté 22,44)

Jézus ellenfeleinek szemében a fő-botránkozás oka az Ő messiási öntudata volt. Ő úgy lépett fel Isten Felkentjeként, hogy vele nem lehetett alkudozni és egyezkedni. Feltétlen meghajlást és odaadást követelt. Ez az örök megütközés oka. Az ember nehezen hódol meg Jézus előtt, aki mindenek felett Úr, méghozzá egyedüli Úr! Pedig

ilyen Messiásról szóltak a régi próféciaik is. Maga Dávid is úgy magasztalja az Ő hatalmát és fenségét, mint aki az Isten jobbán ül és mindenek fölé rendelt Úr lesz. S akik vágyakozva várták a megígért „Dávid-fiát”, mind úgy várták, mint egyben „Dávid Urát” és mindenek Urát égen és földön! Jézusban beteljesedtek ezek az ígéretek. Emberré lett, de az örökkévalóságot hozta magával. Dicsérjem és magasztaljam naponta az én Uramat a mindig meg-megújuló kegyelméért.

R: 2 Móz 26 E: Máté 22,41-46 É: 321 H.K.: 49

25
SZOMBAT•
KRISTÓF,
JAKAB

„Tehát mindazt, amit mondanak, tegyétek meg és tartsátok meg, de cselekedeteiket ne kövessétek, mert beszélnek ugyan róla, de nem teszik.” (Máté 23,3)

Nemcsak Jézus korában voltak olyan lelki vezetők, akik másképpen prédikáltak és másképpen éltek. Könnyen bele lehet esni ebbe a hibába. Sokkal könnyebb másokat „leckéztetni”, mint saját magunkat. A farizeusok és az írástudók szigorúságukban nem ismertek határt. Nem a maguk vállára rakták a terhet – hanem másokéra. Ha valaki másokkal szemben könyörtelen a követelményeivel, ez arra vall, hogy ő maga nem cselekszi azt, amit számon kér. Különben tudná, hogy milyen nehéz az. Jézus mégis azt akarta, hogy az ilyen képmutató tanítók szavát is hallgassák meg és tartsák be az emberek. Életpéldájuk lehet elrettentő, de amit hirdetnek, abban mégis Isten szól. Törekedjem arra, hogy szavaim és cselekedeteim összhangban legyenek!

R: 2 Móz 27 E: Máté 23,1-22 É: 209 H.K.: 92

26
VASÁRNAP•
ANNA,
ANIKÓ

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, belül pedig tele van rablásvággyal és féktelenséggel.” (Máté 23,25)

A törvényeskedő vallásosság lényegébe világitanak be Jézus szavai. Támadta a farizeusok és az írástudók azon hozzáállását, mely földologgá tette a külső hagyományok megtartását, mintha ezzel már eleget tenne az ember Isten követelményeinek. Hiszen Isten már az ószövetségi törvényben is ezeknél fontosabb, belső lelki követelményeket állított az ember elé: „hűséget, irgalmasságot.” Az embernek könnyebb a külsőségek szabályait megtartania, mint a lelki tisztaságra törekednie. Én a belső tisztaságot keressem minden áron.

R: 2 Móz 28 E: Máté 23,23-36 É: 428 H.K.: 107

27
HÉTFŐ•
OLGA,
LILIÁN

„Jeruzsálem, Jeruzsálem... hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet...” (Máté 23,37)

Jézus látszólag egyedül, kiszolgáltatottan halad az Ő ellenségei felé, hogy Őt majd halálra ítéljék. Valójában pedig Ő a Bíró, aki az ítéletet megfellebbezhetetlen igazsággal a fejükre olvassa. Nem ezzel kezdte! Előbb mindent megtett, hogy az ítélettől megmentse népét. Szíve teljességéből szerette őket. Hívogatta őket „szárnyai oltalma alá.” De sajnos hiába volt. Isten ma is szeretettel hívogat. Az ítélettől való szabadulást az embernek magának is akarnia kell. Nem kényszeríti erőszakkal senkire sem. Jézus egyszer majd ismét eljön. Hadd mondhassam majd akkor: „Áldott, aki jó az Úr nevében!”

R: 2 Móz 29 E: Máté 23,37-39 É: 65 H.K.: 103

28
KEDD•
SZABOLCS,
ALINA

„Hát nem látjátok mindezt? Bizony, mondom néktek: nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.” (Máté 24,2)

A tanítványok gyönyörködve szemlélik, és elragadtatva mutogatják a jeruzsálemi templom szépséges épületeit, de Jézus szeme előtt az egész építmény már siralmas romhalmaznak tűnik. Hiába fűződött ehhez a szentélyhez az Ő lelkében is oly sok áldott emlék, hiába volt az elmúlt időközön át az Isten imádásának a méltó, külső helye. Ki kellett mondani a fájdalmas igazságot: sorsa meg van pecsételve! Mivel az emberi bűn megsokasodott bennük, utolérte az összeomlás ítélete. A tanítványok afelől érdeklődnek, hogy mikor jön el a „vég.” Ma is sokan kíváncsian számítgatják. Nem tudjuk, hogy mikor lesz az a nap, amikor Jézus újra eljön. De nem is ez a mi feladatunk. Keressem és lássam meg a napi feladataim és azokban legyenek hűséges!

R: 2 Móz 30 E: Máté 24,1-22 É: 344 H.K.: 53

29
SZERDA•
MÁRTA,
FLÓRA

„Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgálói fölé az úr, hogy kiadja nekik az eledelt idejében?” (Máté 24,43)

Mikor lesz az Emberfia eljövetele? Sokakat érdekel, sokat jövendölnek e felől, de ennek ideje titok. Nem lehet visszajövetelét a settenkedő tolvajhoz hasonlítani! Jézus nem a hasonlóságról, hanem a különbségről beszél. A tolvaj nem jelenti be előre „látogatását”. De Jézus megmondta, hogy el fog jönni. azt akarja tehát, hogy várjuk. S ha a napját és óráját nem közölte is eljövetelének, de nekünk mindig készen kell várnunk Őt. Inkább hasonlítja Jézus magát a ház urához, aki egy időre eltávozott és a házának minden gondját rábízta egy szolgájára. A „hű és okos szolga” ez pillanata sem felejtheti el, hogy az ő ura vissza fog térni. Távolléte alatt is úgy viseli gondját a rábízottaknak, mintha ura el sem távozott volna. Ezért nem éri kínos meglepetés – bármikor is tér vissza gazdája. Legyünk mi is mindenkor hűséges szolgálói a mi Urunknak!

R: 2 Móz 31 E: Máté 24,23-51 É: 233 H.K.: 112

30
CSÜTÖRTÖK•
JUDIT,
XÉNIA

„Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására.” (Máté 25,1)

Tovább folytatja a mai történet Krisztus visszajöveteléről szóló tanítást egy újabb példázattal. Azt mondja, hogy úgy jön el majd Krisztus, mint vőlegény a menyegzőre. Ő részt szán nekünk az Ő eljövetelének örömeiben, mint a vőlegény a nászmenetbe meghívott leányzóknak – ezt szemlélteti ez a példázat. Hozzá tartozunk az Ő kíséretéhez. A „bolond szüzek” jól kiszámították, hogy mennyi olaj kell a lámpásukba, amíg a vőlegény megérkezik. Talán mosolyogtak is a többiek, akik még edényeikben is vittek magukkal olajat. De a vőlegény késett! Kiderült, hogy az volt „okos”, aki az ilyen türelmi próbára is felkészült. Sose féljek attól, hogy túlságosan sok lesz nálam az Isten olajából! A bolond szüzek hiába fordultak segítségért, már nem volt rá lehetőség. Ez arra is int, hogy megvan az ideje és alkalma az egymás megsegítésének. Eljön az idő, amikor már magamnak kell – magamért helytállnom.

R: 2 Móz 32,1-14 E: Máté 25,1-13 É: 242 H.K.: 110

31
PÉNTEK•
OSZKÁR

„Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe.” (Máté 25,15)

Nem egyformán osztotta ki javait a gazda szolgálói között, hanem az egyiknek többet – a másiknak kevesebbet adott. Kinek-kinek erejéhez képest! Ő tudta a legjobban, hogy kire mennyit bízhat. Ebbe senki sem szólhatott bele. De senki sem maradt ki! Mindenkire bízott valamennyit a gazda. Mindegyiküket kitüntette azzal, hogy vagyonából egy részt reájuk bízott. Nekem milyen adottságot adott az Úr? Ha csak azt nézem, hogy mások mit tudnak, mire képesek, abból nekem semmi hasznom, semmi örömöm nem lesz! Sőt! Úgy érzem, hogy én olyan keveset érek másokhoz képest. Azt kell hálásan átéreznem, hogy amim van, az Istentől van. Amit reám bízott, azzal hűséggel éljek, hiszen egykor számot kell majd adnom róla, hogy szolgáltam, éltem a reám bízott adottságaimmal.

R: 2 Móz 32,15-35 E: Máté 25,14-46 É: 357 H.K.: 51

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2020. június 12 - én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

TORONTÁLVÁSÁRHELY

NÉMA FŐHAJTÁSSAL ÉS IMÁVAL

Írta és fényképezte:
Martinek Imre újságíró

Ökumenikus istentisztelettel és rövid, alkalmi műsorral emlékeztek Torontálvásárhelyen a trianoni békediktátum századik évfordulójára. A falu katolikus és református templomának tornyából egy időben felzúgó haranggal, közös imával, néma főhajtással s végül a templomkerti kopjafák megkoszorúzásával.

„Kegyelmes Atyánk! Népek közé szórva, „Tebenned bízunk eleitől fogva”!

Add: éljünk egymásért és senki ellen, bárhol a földön, de Isten-közelben!

Szólj, ötágú síp, zengj magyar ének, adj hálát az ég nagy Istenének!”

(334. dicséret)

Együvé tartozásunk őrlángjai

A Nemzeti Összetartozás Emléknapján Torontálvásárhely is felzárkózott az Összetartozásunk Tüze rendezvényhez, melynek ötletgazdája és szervezője a Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetség, társszervezője a Magyar Cserkészszövetségek Fóruma és tagszervezetei, vagyis a világban működő magyar cserkészszövetségek voltak.

A fellobbanó s az éjszakát is elviselhetőbbé tévő őrlángok fényében az összetartozás himnuszaként emlegetett Ismerős Arcok Nélküled című dala is felcsendült. Énekhanggal és gitárkíséréssel.

A találkozóznak a helyi református egyházközség parókiájának udvara biztosított befogadó helyszínt.

SZABADKA

„MEGŐRIZ AZ ÚR JÁRTADBAN-KELTEDBEN MOST ÉS MINDENKOR”

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

Az idei esztendő május 24-én vasárnap, ismét a templomunkban a hívek szívéből szabadon szárnyalhatott az ének szava az ég felé, szabadon rebeghették a lelkipásztoruk után az imát, imádságot, hallgathatták szomjúhozó lélekkel az ige drága üzenetét. Ezt megelőzte egy munkaakció a lelkipásztorunk és a presbitérium szervezésével május 23-án, a mennybemenetel után, de a pünkösdvasárnap előtt. Szép számban, közel harminc egyháztagnak vett részt a munkában, fiatalok, idősebbek egyaránt. A korona vírus, veszélyes járvány, lecsillapodása után megtisztítottuk, fertőtlenítettük „visszaállítottuk a bibliához” a templomunkat, Isten házát, hogy az evangélium szent világossága minél jobban beragyogja azt.

Hiszen azért épült az új református templom 1970-ben, hogy abban Isten igéje kristálytisztán, és mindenki által hallhatóan hirdettessék. A gyülekezet minden tagja egyformán részese lehessen az ének, az ima és az ige hallgatása által Isten dicsőítésének és imádságának. Ide hálaadással, örömmel, élő, szent hittel jönnek a hívek, mert tudják, vallják és életükkel hirdetik, hogy „boldogok, akik lakoznak a Te házában, dicsérhetnek Téged szüntelen”. (84. Zsoltár 5.)

Ezen a napon sor került a templomkert rendezésére is, hiszen ezt a részt ugyanolyan tisztelet illeti meg, mint a templom belsejét. A díszcserjék, a fenyőfák a többi virággal karöltve frissítik és díszítik az udvarrészt, hiszen a főbejáratot övezik körül. A következő reggelen már virradatkor a madársereg csicsérgése azt jelezte, hogy a felfrissített, gondozott és rendezett szent kert majd szebben virul a hívekre, mikor azok a templomba érkeznek. Korábban ébredtek a templomkert lakói, a gyöngyharmatos virágok, így adván nagyobb jelentőséget az elvégzett munkának és jelet adtak arról, hogy továbbra is itt rejtőzködik a lélek gyümölcse: a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség.

„Tekintetem a hegyekre emelem: honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta. Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad őriződ. Bizony nem szunnyad, nem alszik Izrael őrizője! Az Úr a te őriződ, az Úr a te oltalmad jobb kezed felől. Nem árt neked nappal a Nap sem éjjel a Hold. Az Úr megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet. Megőriz az Úr jártadban-keltedben, most és mindenkor.” (121 Zsoltár)

BÁCSFEKETEHEGY

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

„Tegyetek tanítványokká minden népeket!”

Emlékezés, hála-, kegyelet- és tiszteletadás – A járvány utáni első istentisztelet, Szentháromság Vasárnapján Bácsfeketehegyen

„Szólít a Jézus, bízd rá magad, / Halld meg a hangját, úgy hívogat!

Áldó kezével, lásd, int neked: / Add át az életed!

És, ha gyúl a mennyei sugár, / S boldogságnak örök hona vár:

Nyújtja majd Jézus kezét neked, Istenhez elvezet!”

(389. dicséret)

Szentháromság Vasárnapján, „kicsipünkösdkor” – ahogyan Székelyföldön nevezik –, húsvét után a nyolcadik, pünkösöd ünnepe utáni első vasárnapon, a koronavírus-járvány, az országos rendkívüli intézkedések megszüntetése után először hívta szülőfalum, Bácsfeketehegy templomának harangja istentiszteletre testvéreinket. Hála a Gondviselésnek, még a Nemzeti Összetartozás Napjára emlékezve, a trianoni békediktátum keresztyéni értelmezését, üzenetét boncolgatva, ezen a hétvégén találkoztunk éppen budapesti családtagjainkkal, jó barátainkkal kislemben. Meggyeszedés idején, kicsit a régi idők megidézése, s talán a kötődés megerősítése miatt is, most már visszatérő vendégei ők Központi Otthonunknak. Kis családunkat mélyen megviselte gyászévünk évfordulójának közelségében szavakkal le sem tudom írni: mit jelentett találkozni azokkal, akik a szívmengető lelki kölcsönösség szellemében, a távolsági akadályokat leküzdve, keresik egymást, s együtt vesznek részt a hálaadó ünnepi istentiszteletünkön az eleink építette, ősi templomunkban. A szentélyben, amelyben Ágoston Sándor püspökünk öt éve elhunyt hűgomat, s jómagamat keresztelte, évekkel később pedig Hodosy Imre püspökünk vendégünket, Fehér Katalint.

A járvány bejelentése óta, kétkedések közepette elmúlt csaknem három hónap után, az enyhülést, a feszültségek oldódását, az Ige hallgatásának fontosságát, lelkiekben való megerősítését is jelezte a szépszámú testvéreink jelenléte a megszentelt falak ősi padjaiban. Hiszem azt, hogy velünk együtt valamennyien átértéztük Orosz Attila bácskai esperes úr, bácsfeketehegyi gyülekezetünk lelkipásztorának a Zsoltárok könyve (100,1 – „Vigan énekelj az Úrnak te egész föld!”), valamint a Máté Evangéliuma (28, 18-20) verseire alapozott igehirdetését, a felvezető, 401. dicséretünkkel, a 42. zsoltárunkkal, a 389. dicséretünk első versszakával, a derekas énekkel: a 151 dicséretünkkel és a záróénekkkel: a 389. dicséretünk befejező verseivel, a himnuszunkkal: a 90. zsoltárral együtt.

„És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. / Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. / Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és imé én tiveletek vagyok minden napon az idők végezetéig.”

A Máté Evangélium zárverseit idézve, a gyülekezettel együtt érezve, az esperes úr kiemelte: 83 nap kihagyása után, Szentháromság Vasárnapján senki sem tudott meghatódottság nélkül belépni az ősi templomunkba, s hallani újra a megszólaló orgona hangjait. A járvány időszakában, és utána is volt részünk örömben, bánatban, szeretteink elvesztésében. Ezúttal rájuk is emlékezünk. A bennünk rejlő hiányérzetünkre is választ kaphatunk dr. Fekete Károlynak, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspökének, Most lélekgyógyító ünnepre van szükségünk c. pünkösdi interjújából (Reformátusok Lapja, 2020. május 29.). Megszívlelendő valamennyi gondolata, különösen a közösségépítésére vonatkozó. Ebből idézek kis részt:

„Örülnek, ha igazi hálaadás töltene el bennünket. Hálára indító, hogy – ha a védelmi szabályok betartásával is, de – újra együtt lehetünk. Az egyház születésnapján megerősödhet bennünk, hogy a gyülekezet közössége milyen érték, hiszen ugyan 'csak' viszonylag rövid időre, tíz-tizenegy hétre izolált bennünket a járvány, mégis mennyire tudott hiányozni a templom, az istentisztelet, az úrvacsora, a másik keresztyén testvér, a bibliaórai közösség! A hiányérzet akkor volt 'igazi', ha ezután kitartó közösségépítéssel, jelenléttel becsüljük meg az együttlét lehetőségét. Most kell erőt gyűjtenünk arra, hogy ha újabb fertőzési hullám jönne, akkor a lelki állóképességünk ahhoz is meglegyen. Feltöltődést adó és lélekgyógyító ünnepre van szükségünk, amely a Péter apostol pünkösdi igehirdetése utáni régi kérdést aktualizálja: 'Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?' (ApCsel 2,37b) Mai válaszuk sem kerülheti meg a pünkösdi kulcsszót:” „Térjete meg!”

Egyházi évünk felezővonalához érkezve, az ünneptelen félévbe lépve, Orosz Attila lelkipásztor Máté Evangéliuma befejező részeinek 3 kulcsszavára tette a hangsúlyt, XXI. századi értelmezésben, amikor sok minden a pénzről, a hatalomról szól. 1. Jézus Krisztus kijelentésére, miszerint a földi hatalmasságok múlandóak. A Jézus Krisztusi-hatalom láthatatlan ugyan, de jóságos, szeretetteljes. A földi életünktől való elválás pillanataiban érezhetjük meg. 2. Jézus Krisztus parancsa: „tegyetek tanítványokká minden népeket.” Szentháromság vasárnapján értelmezzük kissé másképpen eme parancsolatot, mint amikor keresztelesekkor szoktuk. A Zsoltárok könyve (24,9-10) versének mai üzenete szerint: Minden ajtót, kaput kinyitni! S el kell indulni az emberek elhívására/megszólítására történő „halászatra”. 3. Jézus Krisztus ígérete: „*tiveletek vagytok minden napon az idők végezetéig.*” Most, hogy szomorúan tekintünk vissza az elmúlt időszakra, napokra, ismételten mondhatjuk: mindigis érezhettük jelenlétét, szolgálatát, hatalmát. Minden szavát éljük át újra és újra, örvendezve jelenlétében – mondta igehirdetését befejezve Orosz Attila lelkipásztor.

Mint szinte mindig, a szülőfalumban tett látogatásunk ezúttal is a temetőben fejeződött be. Itt nyugszanak felmenőink anyai és apai ágon. Kegyeletünk lerovását a napokban elhunyt Bordás (sz. Csete) Klára (Bácsfeketehegy, 1929. július 11.– Topolya, 2020. május 31.) síremlékénél kezdtük. *A Megtört nád* c., Országos Egyházunk múltját, jelenét bemutató, a reformáció 500. évfordulójára (2017) megjelent könyvünkben megjelent, a Klári nénivel, a családi házukban készült beszélgetésünk jutott eszembe a „*minden élők útján*” a földi életből távozott, az örökkévalóságban és a szívünkben továbbélő szeretetünk/testvérünk emléke. Az interjú egy kis részletét idézem főhajtásom jelölül: „*Az idő gyors elmúlásán méláztunk egy kis ideig, majd előkerültek a fényképek, az előre kikészített albumok, köztük a Bácsfeketehegyi református polgári fiú- és leányiskola évkönyve, amelyet az iskola fennállásának évében szerkesztett Ágoston Sándor református lelkész, megbízott igazgató 1944-ben.*”(…) A felvezető gondolatok után Klári néni többek között elmondta: „*Kitartás kell mindenhez, meg az, hogy az itteniek érezzék, hogy meg is tudnak élni abból, amit keresnek, ha egyáltalán dolgoznak. Az is nagy gond, hogy sokan elmentek külföldre, meg még mennek is. Van, aki azért, mert a barátjának a családja elment. Egyet gondol, megy ő is, viszi a gyermekét, gyerekeit is. Így is gyengül gyülekezet.*”

Sokat jelent a Gyermekmisszió, amit Halász Renáta és férje, Sámuel vezet. Van gyermek és ifjúsági csoportjuk, mindenhova mennek, különböző programokat szerveznek. Reménykedjünk: mire ezek a gyermekek felnőnek, megváltoznak az életkörülmények a faluban, hogy itthon dolgozhassanak. A felnőtteknek, a pozíción levőknek kell a legtöbbet tenniük a jövőért.”

INTERJÚ

Újságunk rendszeres olvasói sokszor olvashattak Halász Renáta és Sámuel szolgálatairól szerte az országban. Most szeretnénk személyesebben megismerni őket, így velük beszélgettünk.

Mutassátok be a családotokat.

Ebben a hónapban ünnepeljük 12. házassági évfordulónkat. Isten kegyelméből 4 gyermeket nevelünk, akik nagy örömet és értéket adnak a mindennapjainkban. Még házasságunk elején eldöntöttünk, hogy nagy családot szeretnénk, és városról falura költözni, hogy gyermekeinket békésebb környezetben tudjuk felnevelni. Mindketten Szabadkán dolgoztunk, Renáta óvónőként, Sámuel pedig egy nyomdában. Sámuel a szülővárosát hagyta hátra több év után, Renáta is 17 évig élt Szabadkán és mindketten a szabadkai ifjúsági csoport aktív tagjai voltunk.

Első gyermekünk születésekor költöztünk Bácsfeketehegyre. Gyermekeink név-választásakor fontos volt számunkra, hogy bibliai és magyar hangzású név legyen, így született meg a most 11 éves Mátyás, 9 éves Éva, 8 éves Lídia és az 5 éves Márta. Hárman közülük már kisiskolások Bácsfeketehegyen, Márta ősszel indul óvodába.

Bővebb családukhöz tartoznak a nagyszülők, unokatestvérek, nagynénik, nagybácsik, minden kedves rokon és barát, akikkel igyekszünk minél több időt együtt tölteni. Születésnap és ünnepek alatt is együtt vagyunk, amit nagyon élveznek a gyerekek, és mi felnőttek is.

Hogyan élitek meg a keresztyén hitet a mindennapokban?

Hívő, református keresztyén család vagyunk. Hitünket igyekszünk a mindennapokban is megélni. A szép, kedves beszédűtől kezdve gyermekeink neveléséig. Számunkra fontos a mindennapi imádság, csendes óra, bibliaolvasás, mely által bátorítást kapunk Istentől. Esténként a gyerekekkel együtt énekelünk, imádkozunk, a nagyobbak felváltva olvasnak történetet a Bibliából.

Napközben is figyelünk, hogy hálát adjuk az ételért, szép időért, barátokért, egészségért és az iskoláért. Hálásak vagyunk a kedves barátoknak, testvéreknek az Úrban, akik meglátogatnak bennünket, akikkel tudunk Isten dolgairól beszélni.

Családunkat, otthonunkat szeretnénk, ha Isten öröme, szeretete és békessége töltené be. Hisszük, hogy fontos jó példával élnünk gyermekeink és környezetünk előtt.

Van-e olyan vezérige, ami az egész életeteket végigkíséri és erősít a nehéz időkben?

„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti.” Mk. 6,24

Isten minden pillanatban csodálatosan megmutatja magát a számunkra. A nehéz időkben vigasztal, a döntésekben vezet, örömeinkben megáld. Már sokszor átéltük, hogy „Mindenne van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” Fil. 4,13, akár szolgálatról, gyereknevelésről, házimunkáról van szó. Isten az, aki egészséget, erőt ad a mindennapokhoz. Másik fontos Ige még a számunkra: „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” Ef. 2,8-9. Fontos dolog, hogy tudjuk kik vagyunk és hol a helyünk, ki az aki a kezében tart minket és minden dolgunkat. Minden kegyelem! Minden együtt töltött perc! Minden szolgálat! Minden új nap! Kegyelem.

Mutassátok be a munkátokat röviden.

Több világi munkahelyen töltött év után döntöttünk úgy, hogy teljes időben az Úrnak akarunk szolgálni, engedelmességgel Isten elhívásának. Mivel már évek óta gyermekek és fiatalok között szolgálunk Bácsfeketehelyen és Délvidék több gyülekezetében is, a Gyermekmisszió munkatársaként találtuk meg a helyünket.

A Gyermekmisszió (Child Evangelism Fellowship) egy nemzetközi szervezet, mely több mint 195 országban van jelen, 2900 gyermek és ifjúsági munkatárssal. Ebből 601 Európában és 14 Szerbiában szolgál. Összel vettük át a szerbiai misszió vezetését, mely egyben kiváltság, egyben nagy felelősség is.

Jó kapcsolatot ápolunk a Kárpát-medencében szolgáló magyar munkatársakkal. Habár több ország területén élünk, az anyanyelv összeköt bennünket, és többször kisegítjük egymást a szolgálatokban.

Szolgálataink három fő csoportra oszthatók:

Gyermekek és fiatalok közt végzett szolgálat: heti, havi rendszerességgel. Nyáron táborok, gyermeknapok, találkozók szervezése. Az utóbbi években családi napokat és kirándulásokat is szerveztünk, melyre nagy volt az érdeklődés. Évek óta örömmel veszünk részt gyermek fesztiválokon, ahol különböző gyermekprogramokat vezetünk.

Fiatalok segítségével több mint 10 éve járjuk Vajdaság gyülekezeteit, óvodáit, iskoláit, kultúr egyesületeit a bábcsoportunkkal, mellyel bibliai történeteket dolgozunk fel. Igyekszünk a világhálón is továbbítani Isten igéjét, énekekkel, bibliai történetekkel.

Keresztyén irodalom terjesztése gyermekek és felnőttek számára. Fontos számunkra, hogy minőségi, bibliai olvasmányt adjunk az érdeklődő keresztyének számára. Napi áhítatos könyveket, Bibliákat is terjesztünk, hogy minél több emberhez eljusson az Örömhír.

Felnőtt képzés, mely által gyermekek és ifjak között szolgálókat oktatókat képezünk. E képzéseket éves szinten szoktuk megszervezni, mely által sok önkéntes és leendő munkatársunk van.

A fiatalokat, önkénteseket igyekszünk mind jobban bevezetni a szolgálatba, hogy ők is érezzék jelenlétük fontosságát, értékét. Mindannyian Krisztus testének tagjai vagyunk, más-más feladatokkal, képességgel, amit meg kell becsülnünk egymásban.

Ti, mint a Gyermekmisszió vezetői, milyen nehézségekkel és örömeikkel találkoztok a szolgálat során?

Aki emberekkel együtt dolgozik, tudja milyen nehéz koordinálni, vezetni egy csapatot. Amennyi öröm, annyi teher is. De hálás a szívünk minden előrelépésért, fejlődésért, hálásak vagyunk, amikor Isten megengedi, hogy lássuk, hogy munkánknak megvan a gyümölcse. Akik szeretik Istent, bennünket is bátorítanak, támogatnak, akiknek nem fontos az Úr ügye, azoknak a gyermekek és ifjak hitben való nevelése sem elsődleges. Mi igyekszünk hűek lenni az Istentől kapott szolgálatban és hisszük, hogy munkánk és fáradozásunk nem hiábavaló az Úrban!

Kívánunk minden kedves Olvasónak Istentől megáldott napokat, élő közösséget, lelki növekedést, erősödést, békességet és szeretetet!

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva

Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban
